По тобі залишаться всі квіти

Тетяна Булат

Рік. Це довго? Ні, мабуть, це мало,
Мало часу, щоби щось зробити.
А якщо вже рік немає мами?
Як цю думку в серце запустити?

Як у голові своїй укласти,
Що вже не перетелефонує.
Договір зі Смертю не відкласти…
І не поговорить, не відчує…

Дуже хочу, щоб моя Матуся
Стала янголом у синім небі.
Я за неї щиро помолюся,
Наша ти красуня, біла Лебідь.

В Царстві Божім, у саду Господнім
Хай саджає наша мама квіти.
На землі цю справу благородну
День у день вона могла робити.

Саджене тобою — проростало,
Вверх тяглося, щедро наливалось.
Це людей, звичайно, дивувало —
Магія в тобі якась, здавалось.

Але ні –Любов тебе водила
Й привела в квіткові світлі храми.
Там крилом змахнула чисто-білим…
А які вірші писала мама!!!

Глибини такої не замірить,
Що рядок – чиясь життєва доля.
Кожен мамин вірш навчає вірить,
Що наш всесвіт створений для волі.

По тобі залишаться всі квіти,
Всі вірші, таланти і уміння.

Ти назавжди в серці будеш жити
Янголом прийдешнім поколінням.